

saada (prautesi, lõbeteft 2c. saada). Nende lõbeteft läbi mõivad weitefud, millionite laupa õhus elutsewad mädade mife teente idufefud, nagu ballitus, munasse tungida ja seal oma hāwitamise tööd algada. Muna-koore loomulifude auauketeft (porus) läbi ei nähta need lahjulifed taimedufefud mitte fisse faama, sest et n. il afna-keftel omad luugid on, f. o. paroi õhu niiskufe juures paisuwad auauketeft seina jaud ülesse ja latowad õne finni. Keedetud ja hauatud muna fisse ei tungi weft mitte, sest et muna enefe seest wift üht õlilist wedelikku tuleb, mis koore augufefud finni matab. Māda muna juures näeme, et loor alles tugewa surumife eht lõõmife juures plahwatates katseb ja gaasid nina mādant fisu wälja purtstas. Siin ptame ta felle ifeāraldufe peale waatama, kudas muna rebu munetud linnu munas seisab. Rebu on pilwes nagu pehme padja ees warjul; ja et pilw mitte forraa eht mitte fergefte looja eht kũlma läbi ei lafe, fellepāraft on rebu ta faitstus. Munarebu mõle-mateft kũlaedest lähawad nõõrimoodi fidemed muna nũri ja terawa otfa poole kunni pilwe pinnani, kus nende otfad finni on; nende wabel on rebu finni. Need keerulifed paelafefud fũndififwad tupeteel rebu edasi weeremife läbi ja hoiawad kui fāetefud rebu pilwe keftel finni. Aga fõrd, ütstõit las meie rebu üffi eht ühes pilwega koore seest wette walame, põõrab rebu, nagu latfi lõõdud mu-nasfi, oma idutāpife (Keimifcheibe) ülesse poole. Kin-nifes munas uiub see idutāpife ta iffa, üffi õhufefe muna-walae katte all, koore lähedal, kus ta õhuwooluftega fer-gemalt kofku faab. See on tulewa looma faamife kofu wāga tarwilif nõuudmine. See afi faab meile felfgemaf, kui meie keedetud muna rebu nuāāā läbi lõitame. Keft muna rebu on pudelikufe nāāu walae munafũda, mis koflafest rebust rafkem on; felle pudeli nāāu muna fũda-mefefe õne wālimife otfa peal faifabgi nõnda nimetatud iduplefife. See iduplefife uiub rebu pinnal ja põõrab end iffa finna poole, kufi õhu ja walguft tuleb. Ilma wal-

gufteta, õhuta, niiskufeta ja joojufeta ei edene aga kufkil ega teegi eleuawaldaw liifumine, elu ife.

Just see idutāpife on munas see lõige tāhtfam jagu, fefi tema lāes ja tema pāralt on terve muna tulewit. Selle tāpife sees uinuwad imelifes faladufes need jõuud, mis tarwilife soojufe juures tana poja ilmale toowad. Kõik teifed munajaud ei ole muud midagi, kui felle tāpi-lete lāft, toidu ait ja warjajad. Kõllane rebu on see toidu wara, mida Looja noorele fũndiwale linnufefe muna fisse paigutanud, et ta felleft seni end toita mõits, kunni ta koore seest wälja tuleb ja fiiš, las kui pejalind, wane-mateft mõni aeg toidetud faab eht kui pefaft otse wälja pugeja, ife toitu pũūdma hāttab. Sellepāraft on loodufe uurijad ta koflafefe rebule toidurebu, aga idutāpifele fũnnitaja rebu nimets pannud. Ka muna pilwel on oma faitsemife ameti tõrwat weel noore linnufefe toitmife kofus. Ifeāranis tāhtis on muna pilw oma weerikufe pāraft, mida faajale loomatefele tarwis on, lina tema ũmber ja koore all olew naht ja loor ife kui faitsewad seinad ja muna tũhitõht feli forral õhu ait on, kus koore augufefud ajuti finni minema juhtufifwad. Selleft õhu-aidateft hingab lind omal efimefel elu ajal tarwilift õhtu fisse, kui tall juba kofjud fũndinud on ja enne kui ta omaft lambrifefest wälja tuleb.

Loodame, et Kasulife Kalendri lugejad niifugufi loo-dus-teadlift kirjeldufi hea meelega wafiu mõtawad ja lu-bame fellepāraft tulewa aastafes Kalendri faas, kui Jumal elu ja terwift lingib, farnastele feletufete enam ruumi anda. Looja tööd on imelifud ning felfged; nende tundina õppimine on iga mõiftifu inimese kofus ja nende tund-mine faadab meile igal fammul lafu.

H. Kaafmann'i raamatupoes Tartus

māuafie lõiftugufed walmulifud raamatud, kooli- ja juturaamatud ning nāitemāngud kui ta lenad piibiraamatud lõigeodawama hianaga. Kõik teilmife juures raha fõie faadab, fellel faawad tehitud raamatud ilma kuituta postliga kofu lāftud.